

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Onderzoek naar de bejegening van slachtoffers in zedenzaken

Plan van Aanpak

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Aangepast plan van aanpak	4
2	Doelstelling en centrale vraag	5
2.1	Doelstelling	5
2.2	Centrale vraag	5
3	Onderzoeksaanpak	7
3.1	Operationalisering en afbakening	7
3.2	Analysekader	9
3.3	Onderzoeksopzet	9
3.4	Verwey-Jonker Instituut	12
4	Samenhang met andere onderzoeken	13
4.1	Programmaopbouw toezicht slachtofferzorg	13
4.2	Project Opsporing Politie	13
4.3	Onderzoek Politieonderwijs 2018	13
5	Rapportage en communicatie	15
5.1	Voorafgaand aan het inspectiebezoek	15
5.2	Tijdens het inspectiebezoek	15
5.3	Na het inspectiebezoek	15
	Bijlagen	
I	Processchema contactmomenten met slachtoffer	16
II	Onderzoeksdesign	17
III	Afkortingen	18

1

Inleiding

1.1 Aanleiding

De aanleiding voor dit onderzoek van de Inspectie Justitie en Veiligheid (hierna: Inspectie) is het verzoek van de minister van Justitie en Veiligheid om nader onderzoek te doen naar de belemmeringen die slachtoffers van zedenmisdrijven ervaren bij het doen van aangifte en in het verdere strafproces. Dit verzoek is mede gebaseerd op de motie van de Kamerleden Kuiken en Buitenweg en het onderzoek van de Inspectie naar de Hoornse zedenzaak¹.

Motie Kuiken/Buitenweg:

De motie van de Kamerleden Kuiken en Buitenweg² is gebaseerd op drie overwegingen dat:

- De slachtoffers van zedenmisdrijven vaak een drempel ervaren om aangifte te doen;
- Uit recent onderzoek van Regioplan naar slachtoffers van zedenmisdrijven blijkt dat een deel van de slachtoffers hun contact met politie als negatief heeft ervaren;
- De Minister beziet hoe de meldingsbereidheid verder kan worden bevorderd.

Beide Kamerleden verzoeken het kabinet 'ook in dit onderzoek nadrukkelijk de ervaringen van slachtoffers zelf en de verschillen per regio in kaart te brengen' om 'te komen met een standaard aanpak zodat de bejegening van zedenslachtoffers optimaal kan worden verbeterd'.

Hoornse zedenzaak:

Op 7 juni 2017 publiceerde De Telegraaf³ een artikel waarin het slachtoffer van een poging tot verkrachting in Hoorn (NH) aangaf dat de Nationale Politie (hierna: politie) zich te weinig had ingespannen om de verdachte op te sporen. Zij verhaalde hoe zij zelf acties had ondernomen om achter de identiteit van de verdachte te komen. Volgens het slachtoffer was er geen hulp van de politie. Zij spoorde zelf de verdachte op via de telefoon die hij van haar had gestolen. Hierna liet een aanhouding van de verdachte nog enkele maanden op zich wachten. De door het

¹ [Inspectie JenV: 'politieonderzoek in zedenzaak Hoorn binnen de daarvoor gestelde termijn, maar kritische kanttekeningen'](#) (22 november 2017).

² Kamerstukken II 2017/18, 34 775 VI Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Justitie en Veiligheid voor het jaar 2018. Nr. 81 Gewijzigde motie van de leden Kuiken en Buitenweg ter vervanging van die gedrukt onder nr. 69.

³ <https://www.telegraaf.nl/nieuws/198183/eis-onderzoek-hoornse-zedenzaak>

slachtoffer geuite zorgen en het beeld over het optreden van de politie zijn voor de Inspectie aanleiding geweest om een onderzoek te verrichten vanuit haar rol als toezichthouder op de taakuitvoering van de politie.

De Inspectie heeft haar bevindingen opgetekend in een brief aan de Korpschef en de minister van Justitie en Veiligheid. Hierin plaatst de Inspectie kritische kanttekeningen bij de communicatie van de politie met het slachtoffer. Deze was niet proactief en niet helder. Volgens de Inspectie had de politie op verschillende momenten in het onderzoek voortvarender kunnen optreden waardoor het vertrouwen van het slachtoffer in de politie minder geschaad zou zijn. De minister van Justitie en Veiligheid heeft de Tweede Kamer geïnformeerd over de bevindingen van de Inspectie.

Op basis van het bovenstaande heeft de Inspectie besloten een onderzoek te doen naar de bejegening van slachtoffers in de aanpak van zedenzaken.

1.2 Aangepast plan van aanpak

Medio december 2018 kondigde de Inspectie een onderzoek aan naar de bejegening van zedenslachtoffers door de politie en het Openbaar Ministerie. Hiertoe publiceerde zij op haar website het plan van aanpak.

Gedurende de uitvoering van dit onderzoek in het eerste kwartaal van 2019 ontstond bij de Inspectie het voortschrijdend inzicht dat het onderzoek anders diende te worden ingericht, met een aangepaste onderzoeksfocus en inzet van onderzoeksmethoden.

De Inspectie besloot een nieuw plan van aanpak te schrijven. Onderhavig plan van aanpak vervangt daarmee het eerder gepubliceerde plan van aanpak.

2

Doelstelling en centrale vraag

2.1 Doelstelling

Met dit onderzoek bekijkt de Inspectie de wijze waarop de bejegening van zedenslachtoffers binnen de aanpak van zedenzaken vorm krijgt. Hiervoor is het nodig om te onderzoeken hoe de omgang met het slachtoffer van een (mogelijk) zedenmisdrijf⁴ is ingebed in de taakuitvoering van de zedenrechercheur.

De Inspectie wil met dit onderzoek enerzijds leer- en verbeterpunten benoemen ten aanzien van de aanpak van zedenzaken en daarbinnen de omgang met slachtoffers. Anderzijds wil de Inspectie daarmee inzicht geven in de factoren die kunnen bijdragen aan het optimaliseren van de aangiftebereidheid door slachtoffers van (mogelijke) zedenmisdrijven.

2.2 Centrale vraag

Gegeven bovengenoemde doelstelling luidt de centrale vraag van het onderzoek als volgt:

Hoe krijgt de bejegening van slachtoffers van (mogelijke) zedenmisdrijven vorm binnen de taakuitvoering van de zedenrechercheur?

Dit leidt tot de volgende deelvragen:

1. Hoe geven zedenrechercheurs van verschillende eenheden uitvoering aan de aanpak van zedenzaken?
2. Hoe geven zedenrechercheurs van verschillende eenheden uitvoering aan de bejegening van slachtoffers van (mogelijk) zedenmisdrijven in de aanpak van zedenzaken?
3. Wat zijn de ervaringen van slachtoffers van (mogelijke) zedenmisdrijven en zedenrechercheurs met de aanpak van zedenzaken en daarbinnen met de bejegening?

⁴ In de loop van de behandeling van de zedenzaak wordt het duidelijk of het een zedengerelateerd strafbaar feit is.

In hoofdstuk 3 staat beschreven op welke wijze de Inspectie tracht antwoord te geven op de centrale vraag en deelvragen. Ook wordt beschreven welke aspecten de Inspectie gaat onderzoeken (en hoe) om per vraag de kennis te vergaren die nodig is om antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

3

Onderzoeksaanpak

3.1 Operationalisering en afbakening

Binnen elke eenheid van de politie is er een Team Zeden. In dit team werken zedenrechercheurs aan zedenzaken. Daarbij hebben zij contact met het slachtoffer van een (mogelijk) zedenmisdrijf (hierna: slachtoffer).

In dit onderzoek kijkt de Inspectie hoe zedenrechercheurs⁵ de slachtoffers bejegenen tijdens de aanpak van zedenzaken en hoe slachtoffers deze bejegening ervaren. De bejegening van slachtoffers is een belangrijk onderdeel van de taakuitvoering van de zedenrechercheur.

Contactmomenten tussen het slachtoffer en de zedenrechercheur

De politie beschikt over een algemene werkinstructie⁶ waarin de taakuitvoering van de zedenrechercheur beschreven staat. In dit onderzoek kijkt de Inspectie naar de wijze waarop de zedenrechercheur uitvoering geeft aan deze werkinstructie en in het bijzonder naar de momenten waarop de zedenrechercheur contact heeft met het slachtoffer. In bijlage I is een visuele weergave van dit proces opgenomen waarin de contactmomenten met het slachtoffer centraal staan. Het onderzoek richt zich op de volgende, in de algemene werkinstructie vastgelegde, contactmomenten tussen de zedenrechercheur en het slachtoffer:

- Het eerste (telefonische) contact;
- Het informatieve gesprek;
- Het telefoongesprek na het informatieve gesprek met als doel na te gaan of het slachtoffer al dan niet aangifte wil doen;
- Het aangifteverhoor⁷;
- De contactmomenten op relevante momenten in het onderzoek.

Naast bovenstaande formeel vastgelegde contactmomenten, zijn er ook 'informele' contactmomenten tussen de zedenrechercheur en het slachtoffer mogelijk. Deze kunnen op initiatief van zowel de zedenrechercheur als het slachtoffer plaatsvinden. De Inspectie betreft ook deze contactmomenten in haar onderzoek.

⁵ De Inspectie betreft in haar onderzoek zowel gecertificeerde zedenrechercheurs als zedenrechercheurs al dan niet in opleiding die onder supervisie van een gecertificeerd zedenrechercheur werkzaam zijn.

⁶ De Nationale Politie (2017), *Politie Instructie Zeden Kinderpornografie en Kindersekstoerisme*.

⁷ Inclusief eventuele aanvullende aangifteverhooren.

Zedendelicten

In het Wetboek van Strafrecht zijn fysieke en niet-fysieke zedendelicten strafbaar gesteld. Bij fysieke zedendelicten gaat het om aanranding, verkrachting, incest en ontucht. Onder niet-fysieke delicten vallen schennis van de eerbaarheid en online seksueel overschrijdend gedrag. Dit onderzoek van de Inspectie richt zich uitsluitend op fysieke zedendelicten. Gelet op alle zedenincidenten waar de politie jaarlijks (gemiddeld 11.600⁸) kennis van neemt, komen de fysieke zedendelicten aanranding (28,1%) en verkrachting (20,4%) het meest voor. Om die reden beperkt de Inspectie zich in dit onderzoek tot deze twee zedendelicten.

Slachtoffers

De politie definieert een slachtoffer als een persoon die een strafbaar feit zou zijn overkomen en die hiervan melding of aangifte heeft gedaan. De Inspectie sluit in haar onderzoek aan bij deze definitie. In dit onderzoek betreft de Inspectie volwassen slachtoffers die zijn aangerand of verkracht in de periode tussen 1-1-2017 en 1-7-2018. De Inspectie sluit daarmee slachtoffers uit die minderjarig zijn (<18 jaar). Ook slachtoffers die worden gezien als een kwetsbaar persoon worden uitgesloten. De politie omschrijft kwetsbare personen als mensen jonger dan 16 jaar, mensen met een verstandelijke beperking, mensen met een cognitieve functiestoornis, mensen met mogelijke psychiatrische stoornissen zoals benoemd in de DSM-V of mensen met een IQ lager dan 85.⁹ Voor de omgang met minderjarigen en kwetsbare personen zijn aanvullende instructies opgesteld die vragen om aangepaste faciliteiten - zoals speciale verhoorstudio's - en om andere vaardigheden en competenties bij de zedenrechercheur. Deze aanvullende instructies vallen daarmee buiten de scope van dit onderzoek.

Politie-eenheden

De politie kent tien eenheden en een landelijke eenheid¹⁰. In dit onderzoek haalt de Inspectie hoofdzakelijk in vijf van de tien eenheden haar gegevens op. Te weten:

- Den Haag
- Rotterdam
- Zeeland West-Brabant
- Oost-Nederland
- Limburg

De Inspectie verwacht door de keuze van deze vijf eenheden een goed beeld te krijgen van het werk van de zedenrechercheur in het algemeen. Dit beeld legt de Inspectie bij de andere vijf eenheden voor (zie voor nadere toelichting paragraaf 3.3). In de keuze is rekening gehouden met de kenmerken van de verschillende eenheden (grote stad of platteland, grensstreek of niet). Daarnaast houdt de Inspectie rekening met het beperken van de toezichtlast door eerder uitgevoerde inspectieonderzoeken binnen de politie.

Openbaar ministerie

De politie en het OM kennen een nauwe samenwerking. Gedurende een zedenzaak heeft het OM de leiding over het onderzoek. De officier van justitie van het OM neemt vanuit deze rol belangrijke beslissingen in het onderzoek die impact kunnen

⁸ Op basis van de MARAP gegevens zeden Nationale Politie over de jaren 2015 tot en met augustus 2018, Exclusief sexting en schennispleging.

⁹ Nationale Politie (2017), *Politie-instructie Zeden Kinderpornografie en Kindersekstoerisme*.

¹⁰ Het zedenteam van de landelijke eenheid valt buiten de scope van het onderzoek omdat dit team zich uitsluitend richt op de aanpak van kinderpornografie en kinderekstoerisme.

hebben op zowel de handelswijze van politie en OM als voor de omgang met het slachtoffer van een zedendelict. Het OM kan de politie bijvoorbeeld opdracht geven om tijdens de aangifte bepaalde aspecten nader uit te vragen.

De Inspectie onderzoekt nadrukkelijk niet de inhoudelijke beslissingen van het OM over het verloop van de zaak. Wel bevroegt de Inspectie tijdens de interviews met de politie de wijze waarop het OM als leider onderzoek invloed heeft op de taakuitvoering van de politie. De bevindingen toetst de Inspectie bij het OM.

3.2 Analyse kader

Voor het beantwoorden van de gestelde onderzoeksvragen ontwikkelt de Inspectie een analysekader. De Inspectie baseert zich hierbij op de algemene werkinstructie voor zedenrechercheurs; de 'Politie-instructie Zeden Kinderpornografie en Kindersekstoerisme' en de in de werkinstructie genoemde aanvullende documentatie. Daarnaast wordt het document 'Aanwijzing Zeden 2016A004' van het Openbaar Ministerie betrokken, het dienstverleningsconcept van de Nationale Politie en het opleidingsdossier Handelen in Zedenzaken van de Politieacademie. Uit deze documenten destilleert de Inspectie aspecten met betrekking tot de bejegening van slachtoffers in zedenzaken door zedenrechercheurs in het bijzonder en de taakuitvoering van zedenrechercheurs in zedenzaken in het algemeen.

3.3 Onderzoeksofzet

Voor dit onderzoek haalt de Inspectie binnen drie verschillende niveaus informatie op: landelijk niveau, eenheidsniveau en niveau van de zedenzaak. Deze informatie wordt door middel van diverse methoden opgehaald. In deze paragraaf licht de Inspectie per niveau toe wat zij aan informatie wil ophalen en met welk doel zij dit doet.

Landelijk niveau

Op landelijk niveau bestudeert de Inspectie de algemene werkinstructie en onderliggende documenten.¹¹ De Inspectie gebruikt deze documenten voor het verkrijgen van inzicht in de te onderzoeken beleidsmatige- en uitvoeringsaspecten. Daarnaast bestudeert zij wat er over bejegening van slachtoffers van zedenmisdriven in de documenten is opgenomen. Verder betreft zij deze documenten om na te gaan over welke competenties en vaardigheden zedenrechercheurs dienen te beschikken.

Daarnaast zullen de resultaten van het meest recente medewerkers tevredenheidsonderzoek uit 2017 door de Inspectie worden bestudeerd. De resultaten zijn ook op teamniveau beschikbaar. Van de vijf betrokken eenheden worden deze door de Inspectie opgevraagd. Dit kan de Inspectie inzicht bieden in de mate waarin de zedenrechercheurs zich voldoende geëquipeerd achten voor hun taakuitvoering.

De bevindingen uit de vijf eenheden zullen in een plenaire sessie met sleutelfunctionarissen, waaronder leidinggevendenden van de overige vijf eenheden, ter bespreking worden voorgelegd. Daar worden ook ketenpartners bij betrokken, zoals het OM. Op deze manier beoogt de Inspectie een landelijk beeld te kunnen

¹¹ Inclusief de aan de algemene werkinstructie gerelateerde documenten.

schetsen. Eventuele verschillen in werkwijzen worden hierdoor blootgelegd en kunnen aanknopingspunten zijn voor leer- en verbeterpunten en/of 'best practices'.

Eenheid

Om in kaart te brengen hoe eenheden de algemene werkinstructie hebben geïmplementeerd en uitvoeren, zal de Inspectie ook informatie verzamelen op het niveau van de eenheid.

De Inspectie betreft in haar onderzoek de eventuele ingediende klachten bij de politie over de geselecteerde Teams Zeden. Deze klachten kunnen informatie opleveren over zowel de wijze waarop slachtoffers de aanpak van hun zedenzaak hebben ervaren, als de wijze waarop zij zich bejegend hebben gevoeld door de medewerkers van het Team Zeden.

De Inspectie zal per eenheid met vijf zedenrechercheurs spreken die door de Inspectie worden geselecteerd.¹² Middels een semigestructureerd interview¹³ zal de Inspectie hen individueel bevragen over de wijze waarop zij hun taken binnen een zedenzaak uitvoeren, hoe zij de bejegening van slachtoffers vormgeven en wat hun ervaringen zijn met dit proces.

Daarnaast houdt de Inspectie in iedere eenheid een interview met een medewerker die een leidinggevende danwel coördinerende rol heeft binnen het Team Zeden. De Inspectie zal hen door middel van een semigestructureerd interview bevragen over de wijze waarop in hun team de algemene werkinstructie is geïmplementeerd, hoe zij deze werkinstructie naar het team vertalen en op welke wijze het team is ingericht. Tevens vraagt de Inspectie naar hun ervaringen met het proces in de aanpak van zedenzaken.

Zedenzaak

Om zicht te krijgen op de ervaringen van slachtoffers met de bejegening en het proces, zal de Inspectie in totaal vijftig slachtoffers en hun zedenzaak in het onderzoek betrekken. Per geselecteerde eenheid onderzoekt de Inspectie tien zaken die op verschillende momenten in het proces zijn afgesloten.¹⁴ Door het maken van onderscheid in het moment waarop een zaak is afgesloten, hoopt de Inspectie meer zicht te krijgen op de bejegening van het slachtoffer door de zedenrechercheur tijdens de verschillende relevante contactmomenten in het onderzoek.¹⁵ Bij de selectie zal worden gestreefd naar een evenwichtige selectie van slachtoffers van aanranding en verkrachting.

De vijftig slachtoffers zullen worden geïnterviewd, het informatieve gesprek dat zij hebben gehad met de zedenrechercheurs zal worden uitgeluisterd en de informatie omtrent hun zaak uit het bedrijfsprocessensysteem BVH¹⁶ zal worden bestudeerd.

In de individuele interviews met slachtoffers staan met name hun ervaringen met het proces en de bejegening door de zedenrechercheur centraal. Tevens is er voor

¹² De Inspectie verwacht met dit aantal te interviewen rechercheurs per eenheid verzadiging van de variatie in gegevens op te halen.

¹³ Van alle interviews wordt een gespreksverslag gemaakt. Dit verslag wordt voor wederhoor aan de geïnterviewde voorgelegd waarbij deze kan aangeven of het verslag feitelijke onjuistheden bevat. Na deze wederhoorfase wordt het gespreksverslag vastgesteld en in het onderzoek betrokken.

¹⁴ De Inspectie verwacht met dit aantal te interviewen slachtoffers per eenheid verzadiging van de variatie in gegevens op te halen.

¹⁵ Zie Bijlage I voor een visuele weergave van de verschillende relevante contactmomenten in een zedenzaak.

¹⁶ BVH staat voor de Basisvoorziening Handhaving en is het bedrijfsprocessensysteem van de politie.

de slachtoffers ruimte om in te gaan op factoren die voor hen van invloed waren op het wel of niet doen van aangifte. Voor het houden van de interviews zal door de Inspectie vooraf een semigestructureerd interviewformat worden gemaakt.

Het uitluisteren van de auditieve opnames van het informatieve gesprek is bedoeld om zicht te krijgen op de interactie tussen het slachtoffer en de zedenrechercheur. Daarnaast gebruikt de Inspectie het uitluisteren van deze opnames om antwoord te krijgen op de door haar gestelde vraag hoe zedenrechercheurs uitvoering geven aan de algemene werkinstructie.

Informatie uit BVH wordt gebruikt om na te gaan wat er in een zedenzaak wordt geregistreerd met betrekking tot de contacten tussen de zedenrechercheur en het slachtoffer. Tevens biedt de informatie uit dit systeem inzicht in het verloop van een zedenzaak. Het journaal en het relaas zijn daarbij voor de Inspectie de belangrijkste bronnen om bovenstaande in beeld te brengen.

Benaderen van slachtoffers

De Inspectie is zich ervan bewust dat er uiterst zorgvuldig gewerkt moet worden. Secundaire victimisatie¹⁷ dient zoveel als mogelijk voorkomen te worden. In samenspraak met de politie en het Openbaar Ministerie selecteert de Inspectie de slachtoffers die zij benadert. Hierbij hanteert de Inspectie, op basis van het wettelijke kader van waaruit zij opereert, de volgende werkwijze:

Selectie dossiers

De politie levert per eenheid de gegevens aan van de door de Inspectie gekozen doelgroep en onderzoeksperiode. Hierbij houdt de Inspectie rekening met het feit dat niet alle slachtoffers die worden benaderd willen of kunnen deelnemen aan een interview.

De selectie zal aan het Team Zeden van de betreffende eenheid worden voorgelegd zodat zij een inschatting kunnen maken of het slachtoffer benaderbaar is voor de vraag of zij mee wil werken aan het onderzoek van de Inspectie. De Inspectie maakt uiteindelijk de selectie.

Vervolgens wordt de selectie overgedragen aan het Openbaar Ministerie. Het Openbaar Ministerie controleert of het nog handelingen in het dossier moet verrichten waardoor deelname aan het inspectieonderzoek vanuit vervolgingsperspectief ongewenst is.

Informereren slachtoffers

De slachtoffers uit de definitieve selectie ontvangen een gezamenlijke brief van de politie en de Inspectie waarin zij op de hoogte worden gesteld dat zij zijn geselecteerd om deel te nemen aan het onderzoek. Bij deze brief zit een bijlage van de Inspectie waarin het slachtoffer wordt geïnformeerd over het onderzoek.

Vragen om medewerking van de slachtoffers

Een tot vier weken na het verzenden van de gezamenlijke brief zal de Inspectie de slachtoffers telefonisch benaderen en hen vragen of zij mee willen werken aan het onderzoek. Pas na telefonische toestemming van het slachtoffer zal deze en diens dossier betrokken worden in het onderzoek.

¹⁷ Dat het slachtoffer door handelingen van personen of instituties binnen de justitiële keten het gevoel krijgt dat ze voor een tweede keer tot slachtoffer wordt gemaakt.

Nazorg

Het kan zijn dat dit onderzoek direct of op een later moment emoties oproept bij het slachtoffer. In dat geval is Slachtofferhulp Nederland bereid om te kijken wat het slachtoffer nodig heeft en hoe het slachtoffer daarin te begeleiden. Slachtofferhulp Nederland is derhalve op de hoogte van het onderzoek van de Inspectie. Dit brengen de politie en de Inspectie onder de aandacht in de brief aan de slachtoffers.

Privacy

De verzamelde gegevens (zoals persoonsgegevens uit de dossiers en uit de geregistreerde klachten) zullen uitsluitend worden gebruikt voor dit onderzoek van de Inspectie. De persoonsgegevens die zijn gebruikt worden na afloop van dit onderzoek vernietigd. Dit geldt ook voor de geluidsopnames die zijn gemaakt van het interview. Tot die tijd worden de gegevens bewaard in een afgeschermd computeromgeving. De auditieve opnames van het informatieve gesprek en de dossiers worden bewaard in een kluis op kantoor van de Inspectie. Het onderzoeksteam heeft als enige toegang tot de informatie.

3.4 Verwey-Jonker Instituut

De Inspectie wordt door het Verwey-Jonker Instituut ondersteund in de dataverzameling. Het Verwey-Jonker Instituut beschikt over de expertise en ervaring in het doen van onderzoek naar seksueel geweld en het optekenen van de ervaringen van slachtoffers hierover.

4

Samenhang met andere onderzoeken

Voor de samenhang en afstemming met andere onderzoeken zijn de volgende onderzoeken, rapporten en initiatieven van belang.

4.1 Programmaopbouw toezicht slachtofferzorg

Medio 2018 heeft de Inspectie JenV, mede gelet op het maatschappelijk en politiek belang, besloten om slachtofferzorg structureel op te nemen in haar toezicht. Dit besluit is ingegeven door nieuwe wetgeving die op 1 april 2017 op basis van de Europese Richtlijn minimumnormen slachtoffers van kracht is geworden. Het programma, dat zich beperkt tot strafbare feiten, verkeersongevallen en vermissingszaken moet een bijdrage gaan leveren aan de ontwikkeling van het slachtofferbeleid en in het verder oplossen van knelpunten in de taakuitvoering. De bevindingen, conclusies en aanbevelingen voortkomende uit dit onderzoek kunnen op termijn input geven aan dit programma.

4.2 Project Opsporing Politie

Doel van het 'Project Opsporing Politie' is het inzichtelijk maken van de bijdrage die intelligence, de selectie en toewijzing van zaken en de sturing op zaken leveren aan de opsporing. De kwaliteit van intelligence, van het selectie- en toewijzingsproces (van opsporingsonderzoeken) en de sturing daarop zijn randvoorwaardelijk voor de opsporing. In opsporingsonderzoeken en de wijze waarop die door de politie worden opgezet en uitgevoerd nemen slachtoffers van misdrijven een belangrijke plaats in. De bevindingen, conclusies en aanbevelingen voortkomende uit dit onderzoek kunnen op termijn input geven aan het verbeteren van de positie van slachtoffers in de strafrechtssketen.

4.3 Onderzoek Politieonderwijs 2018

Politieonderwijs speelt een essentiële rol bij de ontwikkeling van de professionaliteit, het vakmanschap en de weerbaarheid van politiefunctionarissen. Het politieonderwijs is daarmee een belangrijke voorwaarde voor een kwalitatieve invulling van de taakuitvoering.

Binnen de opsporing zijn er verschillende actualiteiten die de Inspectie meeneemt in haar onderzoek. De eerder genoemde zedenzaak in Hoorn is daar één van. Op basis

hiervan is door de Inspectie in het onderzoek 'Politieonderwijs 2018' de (vernieuwde) opleiding Handelen in Zedenzaken te selecteren onderzocht.

5

Rapportage en communicatie

5.1 Voorafgaand aan het inspectiebezoek

De Inspectie publiceert dit plan van aanpak op haar website. De instanties die de Inspectie bij het onderzoek betreft, ontvangen een formele aankondiging. De Inspectie verstrekt aan de betrokken instanties een overzicht van de medewerkers die zij wil spreken en de documenten die zij wenst te ontvangen.

5.2 Tijdens het inspectiebezoek

Alle geïnterviewden krijgen, zoals gebruikelijk, voorafgaande aan het interview het interviewprotocol waarin de werkwijze van de Inspectie staat beschreven, van de Inspectie toegestuurd. De interviewverslagen worden na het gesprek aan de geïnterviewden voorgelegd voor wederhoor. De respondenten krijgen de gelegenheid om aan te geven of de gespreksverslagen het gesprek correct en volledig weergeven. Het conceptrapport wordt voorgelegd voor wederhoor aan de eindverantwoordelijken van de betrokken organisaties.

5.3 Na het inspectiebezoek

Na vaststelling van het rapport door de Inspectie vindt bestuurlijke bespreking plaats met de (eind)verantwoordelijken van de betrokken organisaties. Tijdens het onderzoek is het mogelijk dat ook nog andere partijen belang hebben bij de uitkomsten van het onderzoek en (bestuurlijk) geïnformeerd moeten worden. De Inspectie hecht er waarde aan om de slachtoffers die in het onderzoek van de Inspectie betrokken worden op de hoogte te stellen van de uitkomsten van dit onderzoek.

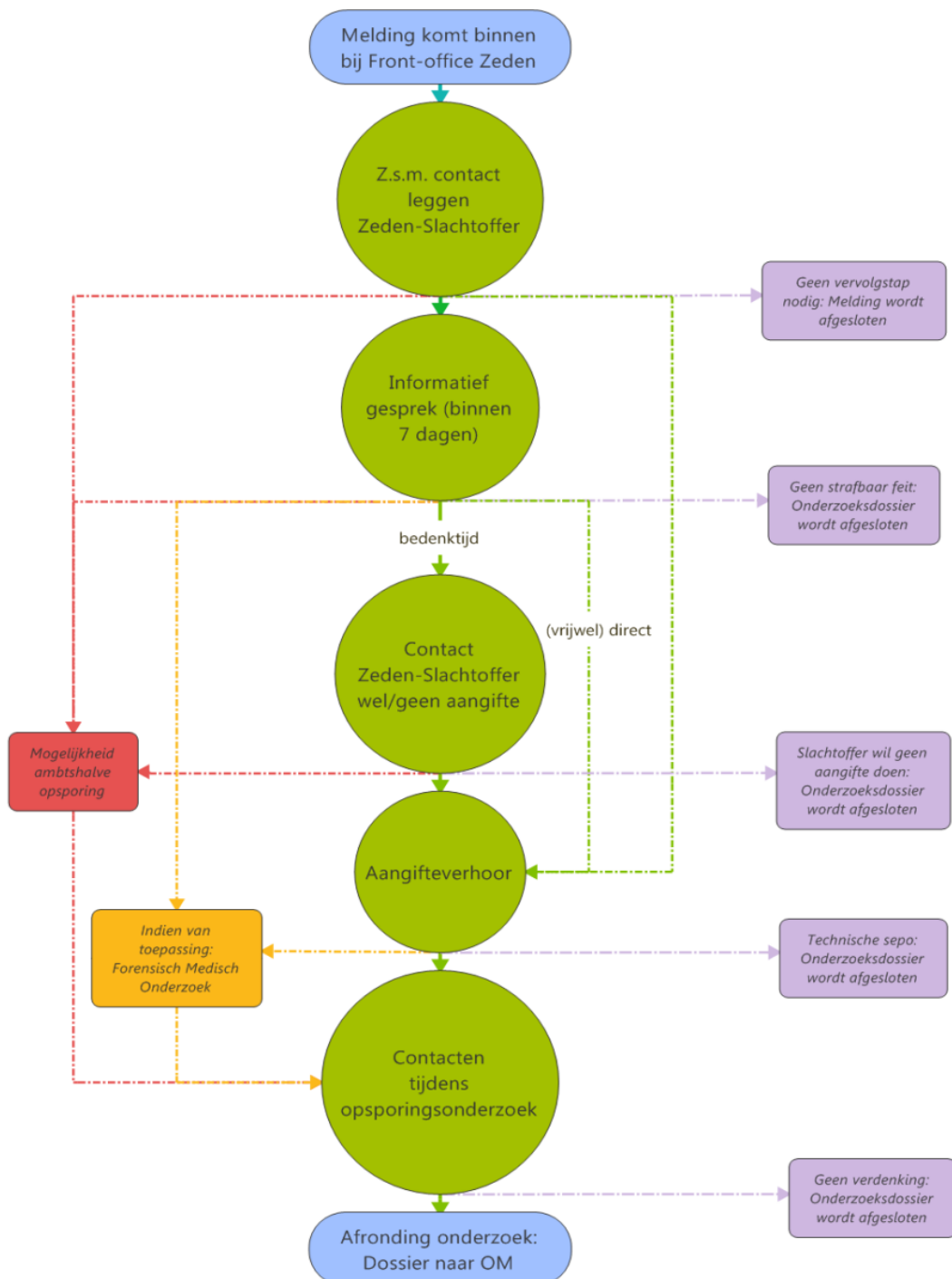
De Inspectie biedt daarna haar rapport aan de verantwoordelijke bewindspersonen aan. Na aanbieding aan de bewindspersonen zal het rapport openbaar worden gemaakt.

Alle betrokkenen bij het onderzoek ontvangen een e-mail met een verwijzing naar het rapport op de website van de Inspectie.

I

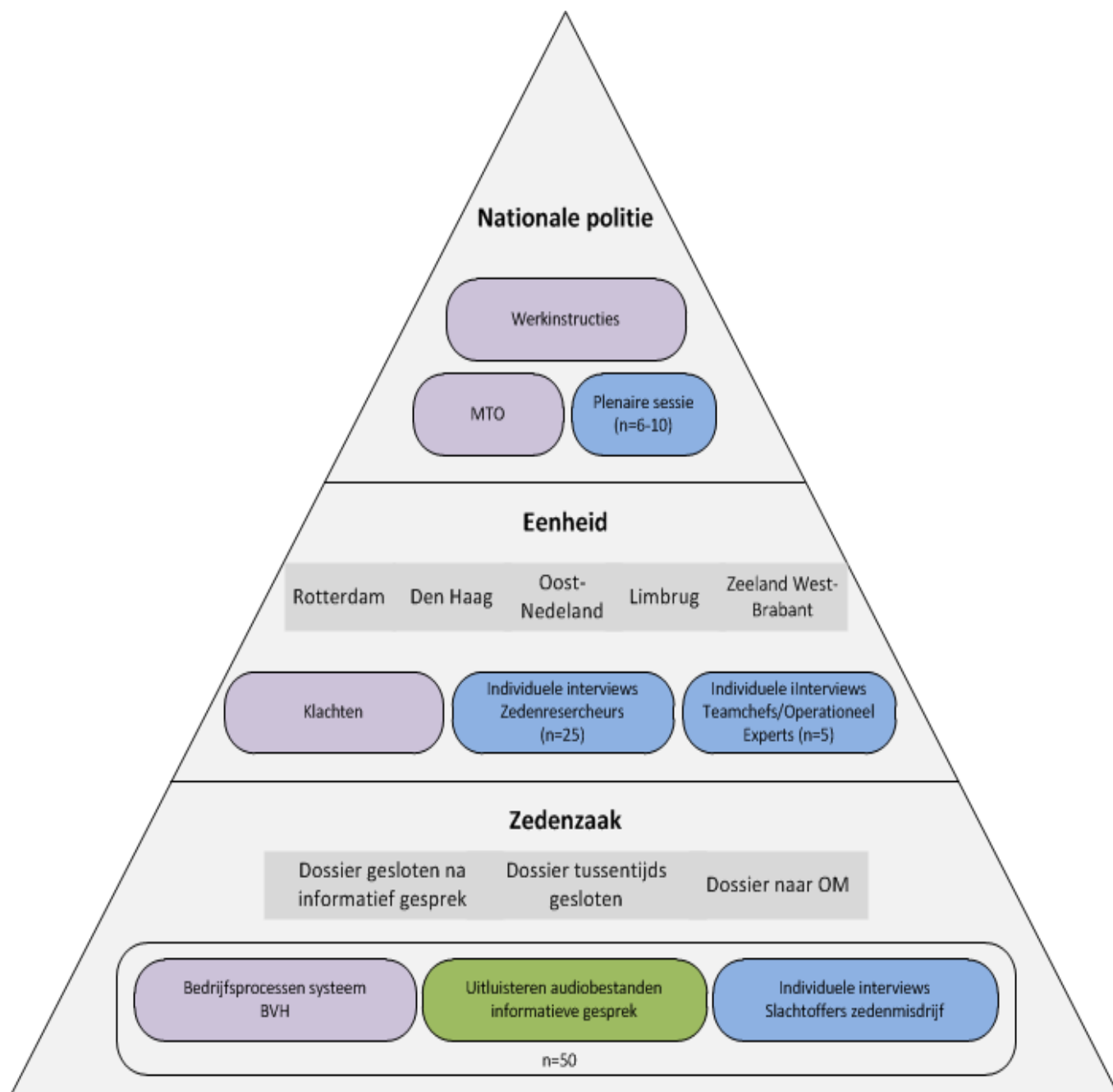
Bijlage Processchema contactmomenten met slachtoffer

II

Bijlage Onderzoeksdesign

III

Bijlage Afkortingen

Afkorting

BVH
Inspectie
OM
Slachtoffer

Betekenis

Basisvoorziening Handhaving
Inspectie Justitie en Veiligheid
Openbaar Ministerie
Slachtoffer van een (mogelijk) zedenmisdrijf

Missie Inspectie Justitie en Veiligheid

De Inspectie Justitie en Veiligheid houdt voor de samenleving, de ondertoezichtgestelden en de politiek en bestuurlijk verantwoordelijken toezicht op het terrein van justitie en veiligheid om inzicht te geven in de kwaliteit van de taakuitvoering en de naleving van regels en normen, om risico's te signaleren en om organisaties aan te zetten tot verbetering. Hiermee draagt de Inspectie bij aan een rechtvaardige en veilige samenleving.

Dit is een uitgave van:

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Turfmarkt 147 | 2511 DP Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
[Contactformulier](#) | www.inspectie-jenv.nl

Juli 2019

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld.*